

2. Ustawa z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych. URL: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU19910550234>
3. Ustawa z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. URL: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU20031791750>
4. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. URL: <http://prawo.sejm.gov.pl/isap.nsf/DocDetails.xsp?id=WDU19900300179>
5. Gewerkschaft der Polizei Bundesvorstand. GdP – die Gewerkschaft der Polizei. Deine GdP – die weltweit größte Gewerkschaft der Polizeibeschäftigten. https://www.gdp.de/gdp/gdp.nsf/id/DE_Wir-ueber-uns
6. Nos revendications. *Alliance Police Nationale*. <https://www.alliancepn.fr/le-syndicat-home/nos-revendication.html>

Юлія БОРИСЮК,

аспірант кафедри публічного управління та адміністрування Національної академії внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ПРИВАТИЗАЦІЇ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Режим воєнного стану в Україні було запроваджено з 24 лютого 2022 року [1] та діє до нині [2], а разом із ним встановлено ряд обмежень та складнощів, які спричиняють проблеми при урегулюванні різного роду суспільних відносин у тому числі й у сфері приватизації.

У Законі України «Про приватизацію державного і комунального майна», виокремлено, що основною метою приватизації в Україні є прискорення економічного зростання, залучення іноземних і внутрішніх інвестицій, зменшення частки державної або комунальної власності у структурі економіки України шляхом продажу об'єктів приватизації ефективному приватному власнику [3]. В умовах режиму воєнного стану та високих ризиків досягнення мети приватизації визначеної законом необхідними є додаткові гарантії для осіб, які приватизують майно. Саме з урахуванням зазначеного, на нашу думку, необхідне посилення адміністративної відповідальності, як фактору стримування правопорушень у сфері приватизації.

У наслідок порушення законодавства України про приватизацію до винних осіб застосовується кримінальна, адміністративна, дисциплінарна та цивільно-правова відповідальність.

Зокрема, у Законі «Про приватизацію державного і комунального майна» зазначено, що до адміністративної відповідальності можуть бути

притягнуті посадові особи підприємств, на балансі яких перебувають об'єкти приватизації. Штрафи до таких осіб накладаються за:

- порушення вимог органів приватизації щодо своєчасного подання достовірної інформації про об'єкти приватизації, які підлягають продажу, або подання інформації не в повному обсязі - у розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- вчинення тих самих дій протягом року після накладення адміністративного стягнення - у розмірі від ста до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Штрафи з винних осіб стягуються за рішенням суду в порядку, передбаченому Кодексом України про адміністративні правопорушення, за позовами державних органів приватизації [3].

Окрім того, у главі XII Кодексу України про адміністративні правопорушення серед порушень у галузі торгівлі, громадського харчування, сфери послуг, в галузі фінансів і підприємницької діяльності – статтею 166-14 передбачено адміністративну відповідальність за недотримання особою обов'язкових умов щодо приватизації державного, комунального майна або підприємств та їх подальшого використання. Зокрема, адміністративним правопорушенням є подача неправдивих відомостей у декларації щодо походження коштів, за які приватизується державне, комунальне майно або підприємство, та інших документах, необхідних для їх приватизації, недотримання вимог щодо подальшого використання приватизованого об'єкта та інших обов'язкових умов щодо приватизації, встановлених законами та іншими нормативно-правовими актами [4]. Норма є досить об'ємною і складається лише з однієї частини, що передбачає санкцію у вигляді накладення штрафу від ста до чотирьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Відповідно до пункту 5 підрозділу 1 розділу XX Податкового кодексу України, яка застосовується при посиланнях на неоподаткований мінімум доходів громадян в законах або інших нормативно-правових актах, за винятком норм адміністративного та кримінального законодавства у частині кваліфікації злочинів або правопорушень, для яких сума неоподаткованого мінімуму встановлюється на рівні податкової соціальної пільги, визначеної підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 розділу IV Податкового Кодексу України для відповідного року.

Тобто для кваліфікації правопорушення адміністративного чи кримінального (не розмір штрафу як покарання) неоподатковуваний мінімум у 2024 році становить 1 514 грн. В інших випадках неоподаткований мінімум становить 17 грн [5].

Саме тому за правопорушення передбачене статтею 166-14 КУпАП визначено відповідальність у вигляді штрафу від 1700 до 6800 гривень. В умовах військового стану з урахуванням шкоди, яка може бути завдана

внаслідок порушення приватизації, на наш погляд, норма потребує доповнення частиною 2, в якій варто зазначити, що недотримання особою обов'язкових умов щодо приватизації державного, комунального майна або підприємств та їх подальшого використання в період військового стану повинно бути у вигляді штрафу від 1000 до 2000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян.

З урахуванням принципу справедливості розмір стягнення має відповідати розмірам шкоди, якої може бути завдано українському суспільству в результаті порушення умов приватизації в особливий період воєнного стану.

Окремі вчені вважають, що скоєння правопорушення в умовах воєнного стану свідчить про цілеспрямоване використання надзвичайної ситуації для того, аби вчинити адміністративне правопорушення, сподіваючись, що уповноваженим суб'єктам не вдасться довести або встановити склад адміністративного правопорушення. В таких складних умовах спроби працівників державних органів, громадських організацій та населення мають бути направлені на відсіч збройної агресії, забезпечення національної безпеки та зміцнення державності в Україні. Проведення заходів щодо встановлення обставин та притягнення винної особи до відповідальності є додатковим навантаженням на уповноважених суб'єктів та організаційно і матеріально затратною діяльністю. Тож науковці пропонують доповнити ст. 35 КУпАП пунктом – «вчинення адміністративного правопорушення в умовах стихійного лиха, воєнного, надзвичайного стану або будь-якої іншої надзвичайної ситуації». [6]. На нашу думку така пропозиція і обґрунтування має раціональний зміст. Однак, з урахуванням об'єкта адміністративно-правової охорони, окремі норми мають свою специфіку. Так, наприклад статтю 166-14 КУпАП більш правильно доповнити частиною 2, в якій варто визначити деякі особливості адміністративної відповідальності за порушення в сфері приватизації в умовах воєнного стану із встановленням більш жорстких санкцій.

Отже, не зважаючи на особливо складні умови, які переживає українська держава та суспільство – об'єкти приватизації державного і комунального майна перебувають під охороною та контролем відповідних державних органів. Законодавством передбачено різні види юридичної відповідальності за порушення в сфері приватизації. Однак, в процесі проведення досліджень переконливим видався той факт, що назріла потреба посилення адміністративної відповідальності за порушення в сфері приватизації в умовах воєнного стану в Україні.

Список використаних джерел

1. Про введення воєнного стану : Указ Президента України від 24.02.2022 № 64/2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/64/2022#n2> (дата звернення: 10.07.2024).

2. Про продовження строку дії воєнного стану в Україні : Указ Президента України від 06.05.2024 № 271/2024. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/271/2024#n2> (дата звернення 10.07.2024).

3. Закон України «Про приватизацію державного і комунального майна». (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2018, № 12, ст.68) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2269-19#Text>.

4. Кодекс України про адміністративні правопорушення. Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10#Text>

5. Податковий Кодекс України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2011, № 13-14, № 15-16, № 17, ст.112. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17/print#n3917>

6. Бевз С.І., Стадник В.Я. Посилення адміністративної відповідальності в умовах воєнного стану: окремі аспекти. DOI <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-5/47>

Дмитро СИНЮШКО,

здобувач Національної академії внутрішніх справ

КРИМІНОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАХИСТУ ТА ОХОРОНИ ЛІСОВОГО ФОНДУ УКРАЇНИ

Відповідно до ст. 13 Конституції України, лісові ресурси, які знаходяться в межах території України, її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони є об'єктами права власності Українського народу [1]. Ліс – тип природних комплексів (екосистема), у якому поєднуються переважно деревна та чагарникова рослинність з відповідними ґрунтами, трав'яною рослинністю, тваринним світом, мікроорганізмами та іншими природними компонентами, що взаємопов'язані у своєму розвитку, впливають один на одного і на навколишнє природне середовище. Такі природні ресурси України є її національним багатством і за своїм призначенням та місцезосташуванням виконують переважно водоохоронні, захисні, санітарно-гігієнічні, оздоровчі, рекреаційні, естетичні, виховні функції та є джерелом для задоволення потреб суспільства в лісових ресурсах [2].

Крім надзвичайно важливого значення лісу як природного ресурсу та його використання для задоволення потреб людини в деревині й іншій лісовій продукції, цей об'єкт природи має не меншу цінність через його вплив на клімат, атмосферу, виконання ґрунтозахисних, водоохоронних та інших корисних функцій, а також через свою роль в оздоровленні,